

تأثیر نانو ذرات آلومینیوم بر رشد و فعالیت سیستم آنتی‌اکسیدان سلول‌های جدا کشت چای (*Camellia sinensis L.*)

محدثه علی‌دوست^۱، فائزه قناتی

۱. دانشجوی، دانشکده علوم زیستی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران،
۲. استاد، دانشکده، دانشکده علوم زیستی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

چکیده

گیاه چای یکی از گیاهان بیش‌انباشته‌کننده آلومینیوم است، این گیاه قادر است در خاک‌های اسیدی با مقادیر بالای آلومینیوم رشد کند و در این شرایط علائم سمیت آلومینیوم را نشان ندهد. در واقع آلومینیوم در غلظت‌های بالا محرکی برای رشد این گیاه در خاک‌های اسیدی است. در تحقیق حاضر به بررسی نقش نانو ذرات آلومینیوم بر روی سلول‌های جدا کشت چای (*Camellia sinensis L.*) پرداخته شد. بدین منظور سلول‌های چای در فاز لگاریتمی رشد با غلظت‌های ۵۰، ۱۰۰، ۲۰۰ و ۴۰۰ میکرومولار نانو ذرات آلومینیوم تیمار شدند. مقدار مانولیل دی‌آلدهید (MDA) به‌عنوان شاخص آسیب و نا پایداری غشا در سلول‌های تحت تیمار با نانو آلومینیوم در مقایسه با نمونه‌های شاهد کاهش معنی‌داری داشته و در بالاترین غلظت سلول‌ها ضمن حفظ تمامیت غشا توانستند رشدی معادل سلول‌های کنترل داشته باشند. بررسی مکانیسم‌های دفاعی، از طریق اندازه‌گیری فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان نشان داد که ۴۰۰ میکرومولار نانو آلومینیوم باعث افزایش فعالیت آنزیم سوپر اکسید دیسموتاز (SOD) شد که به نوبه خود سبب افزایش تولید هیدروژن‌پراکسید (H_2O_2) می‌شود. از آنجایی‌که افزایش میزان H_2O_2 برای سلول سمی است لذا تبدیل این ترکیب به عوامل کم‌خطر برای سلول ضروری است. بررسی فعالیت آنزیم کاتالاز که از هیدروژن‌پراکسید به‌عنوان سوپسترا استفاده می‌کند نشان داد که در تیمار ۴۰۰ میکرومولار آلومینیوم بیشترین میزان فعالیت این آنزیم نسبت به سلول‌های کنترل در مقایسه با دیگر غلظت‌ها وجود داشته است. به‌عنوان نتیجه‌گیری کلی می‌توان گفت که نانو ذرات آلومینیوم در غلظت ۴۰۰ میکرومولار نه‌تنها سبب تخریب سلول‌های چای نشده است بلکه با افزایش فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان که جاروب‌کننده‌های اصلی گونه‌های فعال اکسیژن می‌باشند سبب تحریک رشد سلول‌های جدا کشت چای نیز شده است

واژه‌های کلیدی: نانو ذرات آلومینیوم، سلول‌های جدا کشت چای، سیستم آنتی‌اکسیدان

دانشجو، دانشکده علوم زیستی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران، mahsa.alidoust@modares.ac.ir

بحث و نتیجه‌گیری

مشخص شده است که گیاه چای قادر است که از آلومینیوم برای تحریک سیستم آنزیمی آنتی‌اکسیدان خود و در نتیجه افزایش رشد و مقاومت استفاده کند در این تحقیق نیز نشان داد که تیمار نانو ذرات آلومینیوم باعث افزایش رشد و درصد زنده‌بودن سلول‌ها شد. به‌طوری‌که در غلظت‌های ۱۰۰، ۲۰۰، ۴۰۰ میکرومولار نانو ذرات آلومینیوم شاهد افزایش معنی‌داری در رشد سلول‌ها مشاهده شد. اندازه‌گیری مانولیل دی‌آلدهید (MDA) به‌عنوان شاخص پایداری غشا نشان که تیمار نانو ذرات آلومینیوم در غلظت‌های (۵۰، ۱۰۰، ۲۰۰، ۴۰۰ میکرومولار) باعث کاهش معنی‌دار میزان این پارامتر در مقایسه با شاهد شد و این بدان معنی است که در این سلول‌ها تمامیت غشای سلول حفظ شده است و در نتیجه کمک به رشد سلول می‌کند. از نخستین پاسخ‌های سلولی به تنش که در طی چند دقیقه پس از القای استرس صورت می‌گیرد، تولید و آزادسازی ROS هاست. نقش اصلی حفاظت در مقابل ROS بر عهده آنزیم سوپراکسید دیسموتاز هست که آنیون خطرناک سوپر اکسید را جمع‌آوری کرده و آن را به H_2O_2 تبدیل می‌کند. با توجه به اثرات مضر پراکسید هیدروژن به‌عنوان محصول واکنش فوق تبدیل این ترکیب در مراحل بعدی ضروری است. این واکنش با فعالیت کاتالاز و تبدیل H_2O_2 به H_2O کاتالیز می‌شود. عدم افزایش میزان H_2O_2 در سلول‌های جدا کشت چای حاصل افزایش معنی‌دار فعالیت کاتالاز است.

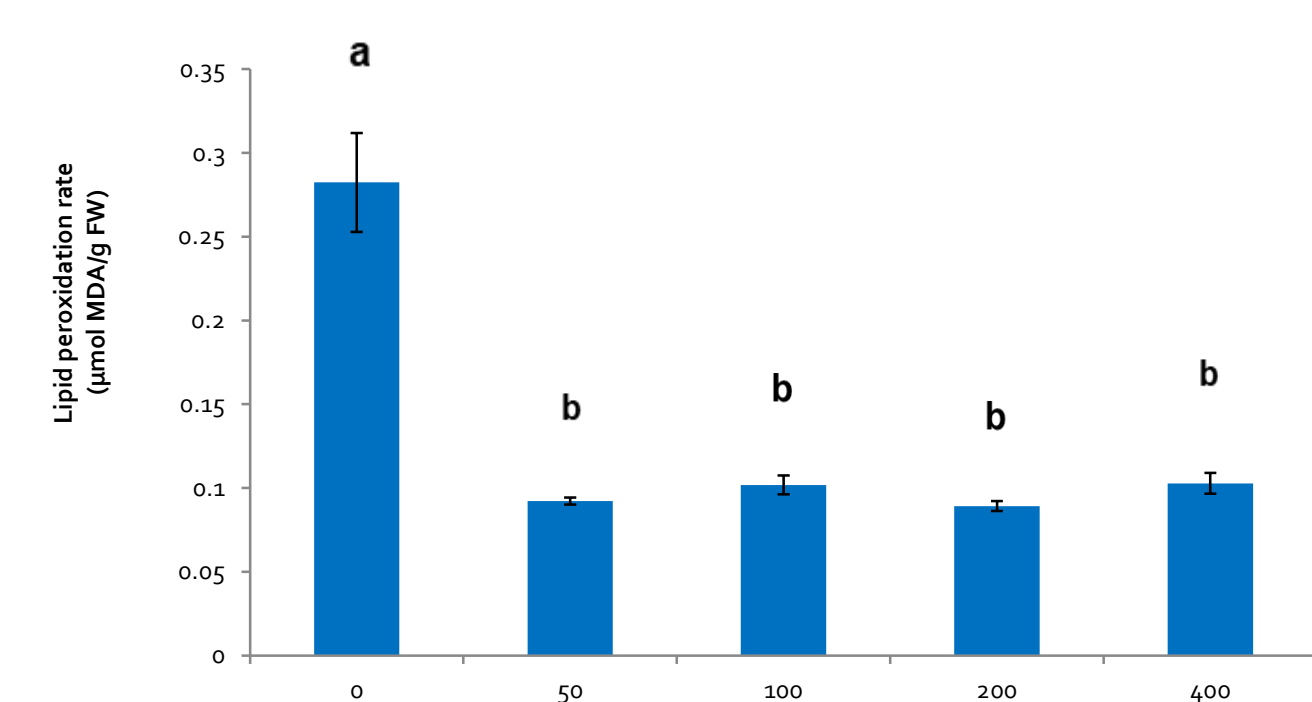
نتیجه‌گیری کلی

به‌عنوان نتیجه‌گیری کلی می‌توان گفت که نانو ذرات آلومینیوم در غلظت ۴۰۰ میکرومولار نه‌تنها سبب تخریب سلول‌های چای نشده است بلکه با افزایش فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان که جاروب‌کننده‌های اصلی گونه‌های فعال اکسیژن می‌باشند باعث افزایش رشد سلول‌ها شده توان زنده‌بودن سلول‌ها را در حد مطلوب و نزدیک به کنترل نگه‌داشته است

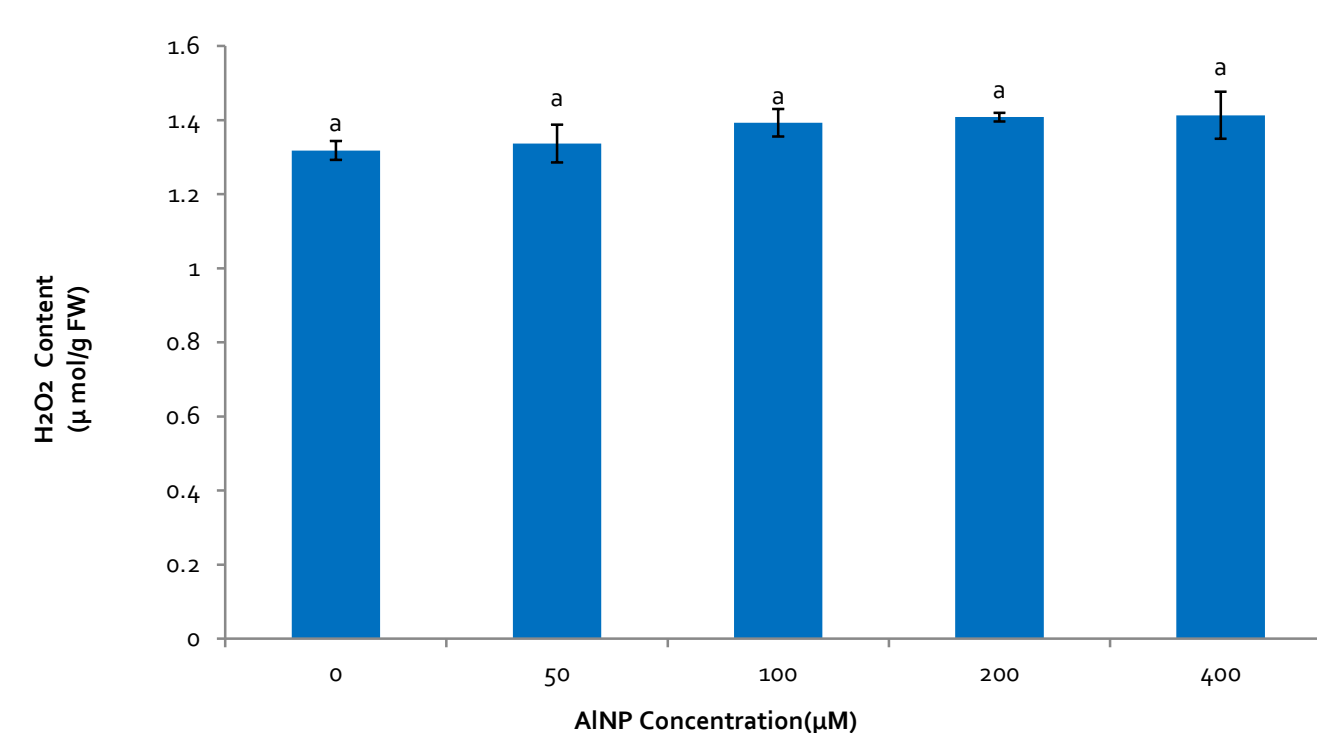
منابع

- Cakmak, I., Horst, W.J., 1991. Effect of aluminum on lipid peroxidation, superoxide dismutase, catalase and peroxidase activities in root tips of soybean (*Glycine max*) *Physiol. Plant*, 83: 463-468.
- Ghanati, F., Morita, A. and Yokota, H., 2005. Effects of aluminum on the growth of tea plant and activation of antioxidant system, *Plant and Soil*, 276: 133-141.
- Loseva, N., Gordon, L., Alyabyev, A., Andreyeva, I., Kolesnikov, O., Chernov, V., Ponomareva, A., Kemp, R.B., 2004. Effect of induced changes in membrane permeability on the defence response of *Chlorella vulgaris* to infection by *Achole plasma laidlawii*. *Thermochemica Acta*, 422: 95-100
- Plazek, A., Zur, I., 2003. Cold-induced plant resistance to necrotrophic pathogens and antioxidant enzyme activities and cell membrane permeability. *Plant Science*, 164: 1019-1028.
- Sahebamei H, Abdolmaleki P, Ghanati F (2007) Effects of magnetic field on the antioxidant enzyme activities of suspension-cultured tobacco cells *Bioelectromagnetics*, 28: 42-47.

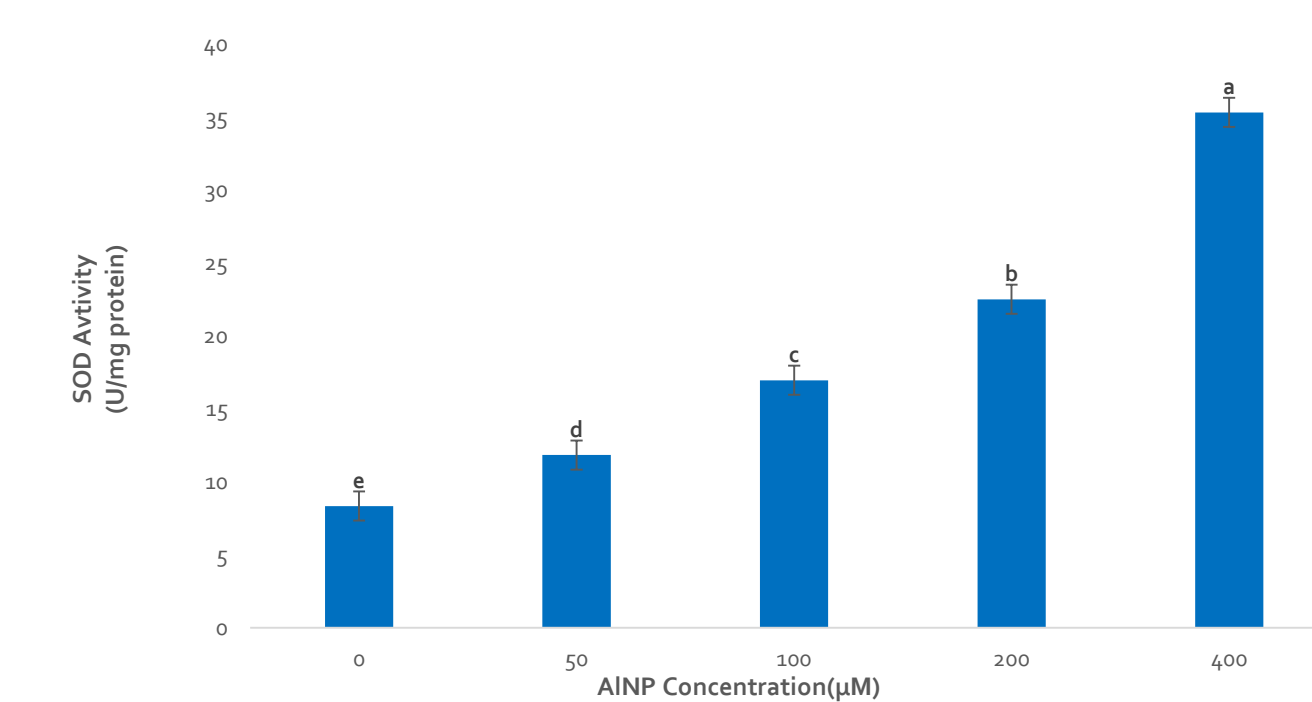
نتایج

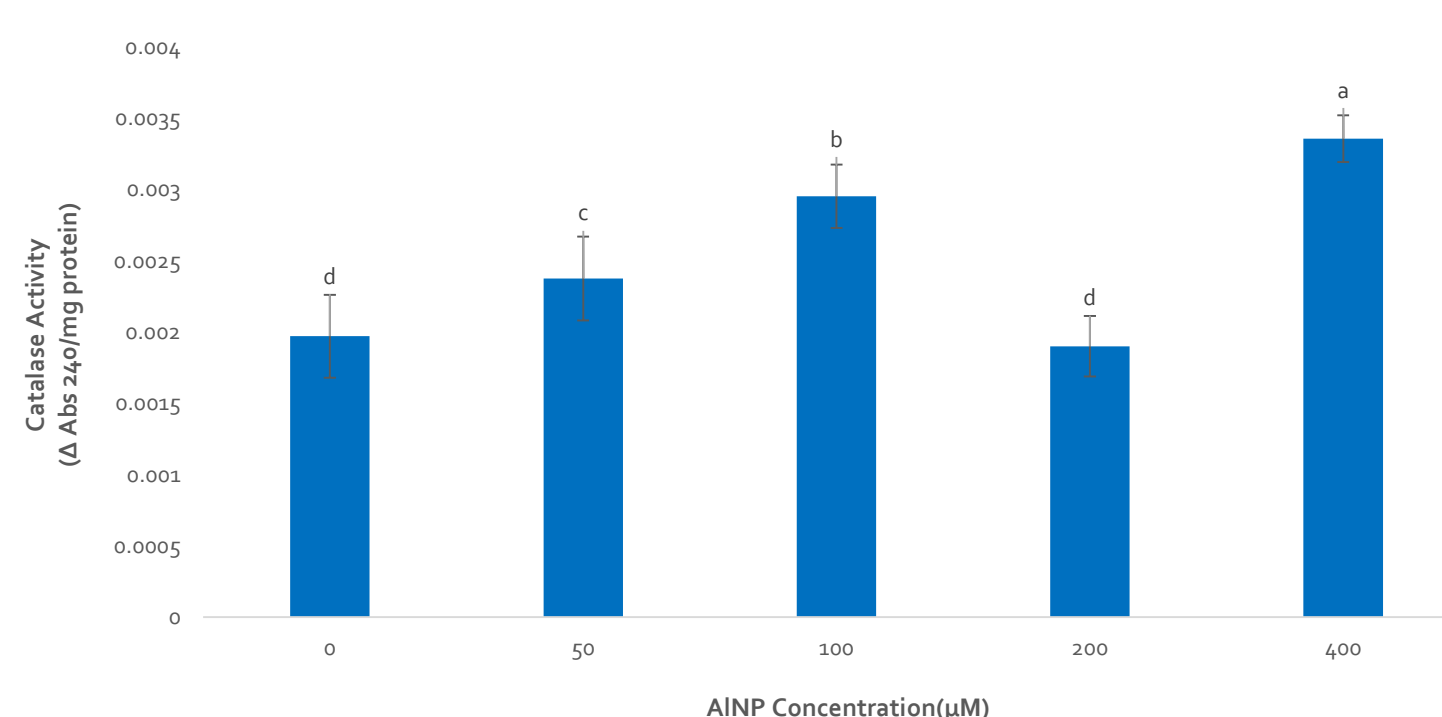
میزان MDA سلول‌های جدا کشت چای تحت تیمار با نانو ذرات آلومینیوم

تغییرات محتوای هیدروژن پراکسید (H_2O_2) سلول‌های جدا کشت چای تحت تیمار نانو ذرات آلومینیوم

تغییر فعالیت آنزیم سوپر اکسید دیسموتاز (SOD) تحت تأثیر نانو ذرات آلومینیوم در سلول‌های جدا کشت چای

تغییر فعالیت آنزیم کاتالاز (CAT) تحت تأثیر نانو ذرات آلومینیوم در سلول‌های جدا کشت چای

مقدمه

گونه‌های فعال اکسیژن در طی متابولیسم طبیعی سلول‌ها (فرآیندهایی مانند فتوسنتز و تنفس) و یا در اثر تحریک گیاهان با محرک‌های مختلف غیر زیستی و همچنین محرک‌های زیستی ایجاد می‌شود گیاه با استفاده از مکانیسم‌های آنزیمی و غیر آنزیمی می‌تواند غلظت گونه‌های فعال اکسیژن را کاهش دهد و از این طریق اثرات مخرب آن بکاهد. به‌طور کلی آنتی‌اکسیدان‌ها شامل آنتی‌اکسیدان‌های آنزیمی نظیر آنزیم‌های کاتالاز (CAT)، سوپراکسید دیسموتاز (SOD)، پراکسیداز (PO) و آنتی‌اکسیدان‌های غیر آنزیمی شامل فلاونوئیدها، آنتوسیانین‌ها و سایر ترکیبات فنلی، آسکوربات، آلفاتوکوفرول، بتاکاروتن و غیره می‌باشد گونه‌های فعال اکسیژن دارای نقش‌های متفاوت و دوگانه‌ای هستند. به‌گونه‌ای که گاهی باعث تشدید خسارت به گیاه می‌شوند و در مواقعی باعث فعال شدن مسیر علامت‌رسانی (سیگنالینگ) سلولی و بروز پاسخ‌های دفاعی می‌گردند. این پاسخ دفاعی در برخی موارد به شکل افزایش تولید متابولیت‌های ثانویه مفید و دارویی است

مواد و روش‌ها

بررسی تمامیت غشا

میزان آسیب به غشا با اندازه‌گیری میزان مانولیل دی‌آلدهید (MDA) به‌عنوان فرآورده نهایی پراکسیداسیون لیپیدهای غشا و با اندازه‌گیری میزان نشت الکترولیت‌ها از غشای سلول‌ها تعیین شد. به‌منظور اندازه‌گیری میزان MDA، ۲۰۰ mg سلول‌های منجمد شده با ۳ mL تری‌کلرواستیک‌اسید ۱٪/۰/۰ سابیده شد. نمونه‌ها پس از هم‌گن‌سازی، سانتریفیوژ (12000rpm، به مدت ۱۵ دقیقه) شدند. به ۱ mL از نمونه‌های صاف‌شده، ۱ mL تیوباریتوریک‌اسید ۵٪/۰/۰ در تری‌کلرواستیک‌اسید ۲۰٪ اضافه گردید و به مدت نیم ساعت در دمای ۹۵°C قرار داده شد. پس از این مدت نمونه‌ها بلافاصله بر روی یخ سرد شده و میزان MDA با اندازه‌گیری جذب در طول موج‌های ۵۳۲ و ۶۰۰ نانومتر با استفاده از ضریب ثابت ($\epsilon=155 \text{ mM}^{-1} \text{ cm}^{-1}$) محاسبه گردید

تعیین مقدار هیدروژن پراکسید (H_2O_2)

۲/۰ گرم وزن‌تر از نمونه‌های منجمد شده با ۳ میلی‌لیتر تری‌کلرواستیک‌اسید ۱۰/۰ درصد (TCA) تا مرحله هم‌گن شدن سابیده شد و سپس با دور 12000rpm به مدت 20 دقیقه سانتریفیوژ گردید. سپس ۵/۰ میلی‌لیتر از محلول رویی با ۵/۰ میلی‌لیتر لیت‌پتاسیم‌فسفات ۱۰ میلی‌مولار (pH=7) و یک میلی‌لیتر پتاسیم‌یدید یک مولار مخلوط شد و جذب نوری آن در طول موج ۳۹۰ نانومتر با دستگاه اسپکتروفتومتر خوانده شد. پراکسید هیدروژن با استفاده از منحنی استاندارد آن در دامنه ۰ تا ۳۰ میکرومولار محاسبه گردید

استخراج و اندازه‌گیری فعالیت آنزیم کاتالاز (CAT)

۲/۰ گرم توده سلولی منجمد شده در ۳ میلی‌لیتر بافر فسفات سدیم ۲۵ میلی‌مول (pH=6.8) سابیده و با دور 12000rpm به مدت ۲۰ دقیقه در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد سانتریفیوژ شد. از بخش رو شناور حاصل برای سنجش فعالیت کاتالاز استفاده شد. مخلوط واکنش در حجم نهایی ۳ میلی‌لیتر حاوی: بافر فسفات سدیم ۲۵ میلی‌مول (pH=6.8)، ۱۰ میلی‌مول H_2O_2 و عصاره آنزیم تهیه شد و سپس روند واکنش با کاهش جذب در ۲۴۰ نانومتر در مدت ۱ دقیقه دنبال شد. فعالیت آنزیم برحسب تغییرات جذب به نسبت ۱ mg پروتئین عصاره بیان شد

استخراج و اندازه‌گیری فعالیت آنزیم سوپراکسید دیسموتاز (SOD)

برای استخراج سوپراکسید دیسموتاز، محلول 200mg توده سلولی منجمد شده در 3mL بافر HEPES-KOH 50mM pH=7/8 حاوی EDTA 0/1mM عصاره-گیری شد. هم‌گنای حاصل در 15000g دور در دقیقه، به مدت ۱۱۵ دقیقه در دمای 4°C سانتریفیوژ شد. بخش رو شناور حاصل برای سنجش فعالیت سوپراکسید دیسموتاز مورد استفاده قرار گرفت. ترکیب واکنش در حجم نهایی 3mL جذب مخلوط واکنش با استفاده از دستگاه اسپکتروفتومتر اندازه‌گیری شد.